
การบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา

Risk management effecting to efficiency for checking merchandise of customs
officers in Songkhla province

ขวัญสุดา บิลห์รีม¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.วงศ์ธีรา สุวรรณิน²

Kwansuda Bilreem¹, Assistant Professor Dr.Wongtheera Suvannin²

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง¹ อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง²

zarah_kb@hotmail.com¹, wsuvannin@gmail.com²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา 4) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เจ้าหน้าที่ของด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา (ด้านศุลกากรบ้านประกอบ,ด้านศุลกากรสะเดา,ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์,ด้านศุลกากรสงขลา,ด้านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่) จำนวน 409 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ใช้สถิติพรรณนา การแจกแจงอัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent t-test ANOVA LSD RobustWelch Dunnett T3 และ Enter Multiple Regression ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 21-30 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ย 15,000-25,000 บาท ทำงานส่วนควบคุมทางศุลกากร และมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-5 ปี การรับรู้การบริหารความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ มีการรับรู้มากที่สุด ส่วนประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นให้คำแนะนำที่ดีมีหลักถูกต้องสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและการรับรู้การบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง เป็นปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดในการพยากรณ์ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา

คำสำคัญ : การบริหารความเสี่ยง, ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า,ด้านศุลกากร

ABSTRACT

The objectives of this study are 1.)To study personal factors of customs officers in Songkhla Province 2) To study the risk management of customs officers in Songkhla Province 3)To study the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province 4)To compare the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province by personal factors 5) To study the risk management of the organization that affects the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province.

Sample groups was 409 personnel who work at Customs officer in Songkhla province (Ban Prakorb Customs House, Sadao Customs House, Padang Besar Customs House, Songkhla Customs House, Hat Yai Airport Customs House), questionnaires were used to collect data. Statistics used to analyze data were descriptive statistics including frequency, percentage, mean and standard deviation and inferential statistics, including Independent t-test, ANOVA, LSD, RobustWelch, Dunnett T3 and Enter Multiple Regression at the statistical significance level of 0.05

From the study, it was found that most of the samples were male, aged 21-30 years, with the highest education at the bachelor degree Average income 15,000-25,000 baht, working in the Customs Control Division and have a working period of 1-5 years. Perception of risk management of Songkhla Customs officers was a high level accompanied by the compliance with laws and regulations as the most relevant. As for the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province was a high level accompanied by which the issue of good advice is completely correct as the most effective. The hypothesis results found that Personal factors and perceived risk management affect the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province. With statistical significance at the level of 0.05. Risk management factors for risk management strategies is the most important forecasting factor for forecasting the efficiency for checking merchandise of customs officers in Songkhla province.

Keywords: risk management, efficiency for checking merchandise, customs

บทนำ (Introduction)

ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วส่งผลให้องค์กรต้องปรับตัวให้สมดุลและตามทันการเปลี่ยนแปลงดังนั้นองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวความคิดและเทคนิคในการบริหารองค์กรให้ทันการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอการบริหารเป็นกระบวนการนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรโดยอาศัยการวางแผนการจัดองค์กรการควบคุมเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลซึ่งโดยปกติองค์กรจะประกอบด้วยกำลังคนโครงสร้างและระบบงานจะเห็นว่าคนเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำงานอยู่ในองค์กรและเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้ผลงานเป็นไปในทางใดทางหนึ่งได้เสมอหน่วยงานทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของภาครัฐหรือหน่วยงานของภาคเอกชนส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของหน่วยงานก็คือ “คน” ที่ปฏิบัติงานอยู่ในแต่ละหน่วยงาน

ในปัจจุบันกรมศุลกากรได้พัฒนาการให้บริการศุลกากรโดยนำระบบบริหารความเสี่ยงและระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารหรือ e-Customs มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการผ่านพิธีการและตรวจปล่อยสินค้าให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งภายใต้การบริหารความเสี่ยงทำให้สินค้านำเข้าส่วนใหญ่ได้รับการยกเว้นการตรวจสอบ ณ ขณะนำเข้าจึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้ประกอบการที่ไม่สุจริตใช้ช่องทางการยกเว้นการตรวจสอบในการแสวงหาผลประโยชน์ที่ไม่ชอบโดยอาศัยเงื่อนไขของการได้รับสิทธิยกเว้นอากรดังกล่าวเช่นสำแดงแหล่งกำเนิดสินค้าชนิดปริมาณพิกัดอัตราศุลกากรและราคาเป็นเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากรรวมทั้งการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดซึ่งการกระทำดังกล่าวนอกจากจะสร้างความไม่เป็นธรรมต่อผู้นำเข้าที่สุจริตแล้วยังส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศอีกทั้งยังเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจในกรณีนี้ผู้ประกอบการไม่มีเจตนาในการกระทำผิดซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการปฏิบัติวิธีการอย่างถูกต้องอีกทางหนึ่งด้วย

จากปัญหาดังกล่าวด้านศุลกากรชายแดนในจังหวัดสงขลาได้นำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในหน่วยงานซึ่งถือเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่ทำให้องค์กรมีการวางแผนป้องกันและรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านศุลกากรให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองอีกทั้งเพื่อให้การดำเนินงานด้านศุลกากรสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆที่จะเกิดได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นการบริหารจัดการความเสี่ยงจึงถือเป็นเรื่องสำคัญจะต้องให้ความสำคัญเพราะการดำเนินงานด้านศุลกากรจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันเศรษฐกิจสังคมการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) ที่จะกระทบต่อการดำเนินงานด้านศุลกากรที่จะช่วยในการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันทางธุรกิจของหน่วยงานได้จากความสำคัญดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงการนำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลาเพื่อสืบสวนและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและดำเนินการเกี่ยวกับทบทวนเอกสารต่างๆหลังผ่านพิธีการทางศุลกากรและต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ ของกรมศุลกากรทางด้านการควบคุมทางศุลกากรและปกป้องสังคม จึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทบทวนหลังการตรวจปล่อย (Post review) และการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อย ณ สถานประกอบการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้และสร้างความเป็นธรรมทางด้านภาษีอากรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา

สมมติฐานการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าในระดับที่แตกต่างกัน
2. การรับรู้การบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลา

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1.กลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง , 2.การสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยง , 3.การนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ, 4.การติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง, 5.การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ตามแนวทางของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission)

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 12 ตัวแปร ได้แก่ 1.กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน, 2.ใช้หลักเหตุผลทั่วไป พิจารณาจากความเป็นไปได้ของงาน, 3.ให้คำแนะนำที่ดีมีหลักถูกต้องสมบูรณ์, 4.รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน, 5.ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม, 6.มีข้อมูลพร้อมทำงานที่เชื่อถือได้, 7.รายงานผลการทำงานอย่างทั่วถึง, 8.งานสำเร็จทันเวลา, 9.ผลงานได้มาตรฐาน, 10.การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้, 11.กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้, และ12.การให้คำแนะนำรางวัล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือได้แก่เจ้าหน้าที่ของด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลา (ด้านบุคลากรบ้านประกอบ,ด้านบุคลากรสะเตา ,ด้านบุคลากรปาดังเบซาร์,ด้านบุคลากรสงขลา,ด้านบุคลากรท่าอากาศยานหาดใหญ่) จำนวน 409 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 202 คน ได้จากการคำนวณของกลุ่มตัวอย่างกรณีนี้ ทราบจำนวนประชากรที่มีจำนวนจำกัดที่นับได้ (Finite Population) ใช้สูตร ทาโร ยามาเน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่การศึกษาในเขตด้านบุคลากรบ้านประกอบ,ด้านบุคลากรสะเตา,ด้านบุคลากรปาดังเบซาร์,ด้านบุคลากรสงขลา,ด้านบุคลากรท่าอากาศยานหาดใหญ่ ในจังหวัดสงขลา

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่จริงเพื่อหาข้อมูลประกอบการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในครั้งนี้ โดยกำหนดระยะเวลาเริ่มตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2561– มกราคม 2562

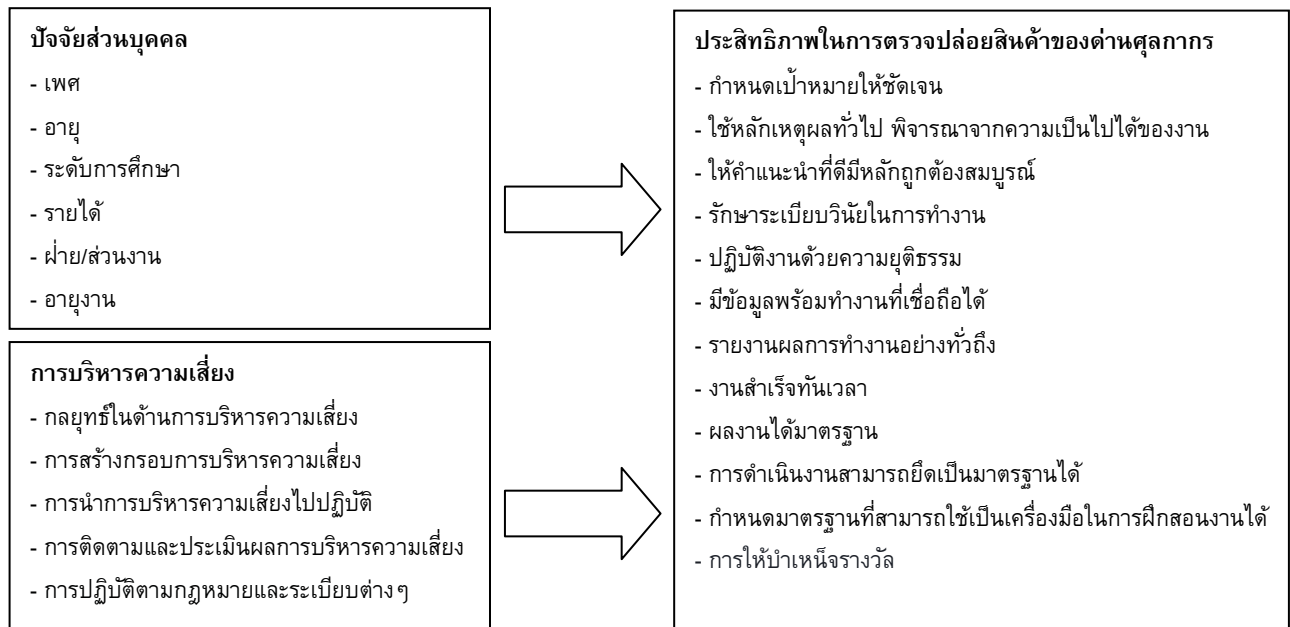
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลาส่งผลต่อประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้า

2. การนำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา
3. ประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลาเกิดจากการนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาใช้
4. เพื่อนำเอาความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาความก้าวหน้าของบุคลากรให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา
5. ปรับปรุง/พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้ดีขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยการบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) ใช้เครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือแบบสอบถาม (Questionnaire)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อวัดการบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านศุลกากรในจังหวัดสงขลา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ฝ่าย/ส่วนงาน อายุงาน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการตรวจสอบสินค้านำเข้าของด่านศุลกากร ได้แก่ 1. ด้านกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง 2. ด้านการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยง 3. ด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ 4. ด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง 5. ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัย ใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วน (Ranking Scale) โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเพื่อวัดระดับความคิดเห็นให้ประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้านำเข้าของด่านศุลกากร ได้แก่ 1. กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน 2. ใช้หลักเหตุผลทั่วไป พิจารณาจากความเป็นไปได้ของงาน 3. ให้คำแนะนำที่ดีมีหลักถูกต้องสมบูรณ์ 4. รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน 5. ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม 6. มีข้อมูลพร้อมทำงานที่เชื่อถือได้ 7. รายงานผลการทำงานอย่างทั่วถึง 8. งานสำเร็จทันเวลา 9. ผลงานได้มาตรฐาน 10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ 11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้ และ 12. การให้คำแนะนำรางวัล จำนวน 36 ข้อ

ผลการวิจัย

สำหรับการสรุปผลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนประสมทางการตลาดออนไลน์ ข้อมูลกระบวนการตัดสินใจซื้อและผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 21-30 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ย 15,000-25,000 บาท ทำงานส่วนควบคุมทางศุลกากร และมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-5 ปี

2. การรับรู้การบริหารความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง และด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ การรับรู้การบริหารความเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง และด้านการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยง ตามลำดับ

3. ประสิทธิภาพในการตรวจสอบสินค้านำเข้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรในจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ประเด็นให้คำแนะนำที่ดีมีหลักถูกต้องสมบูรณ์ และประเด็นงานสำเร็จทันเวลา ตามลำดับ อยู่ในระดับมาก 10 ด้าน ได้แก่ ประเด็นรักษาระเบียบวินัยในการทำงาน ผลงานได้มาตรฐาน กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน การให้คำแนะนำรางวัล มีข้อมูลพร้อมทำงานที่เชื่อถือได้ กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้ ใช้หลักเหตุผลทั่วไปพิจารณาจากความเป็นไปได้ของงาน การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ รายงานผลการทำงานอย่างทั่วถึง และปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

4.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าในระดับที่แตกต่างกันยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยเจ้าหน้าที่ที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน รายได้ต่างกัน ฝ่าย/ส่วนงานที่ปฏิบัติต่างกัน และมีระยะเวลาการทำงานต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าในระดับที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ดังนี้

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ พบว่า เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา ที่มีอายุต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้ พบว่า เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา ที่มีรายได้ต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามฝ่าย/ส่วนงานที่ปฏิบัติ พบว่า เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา ที่มีฝ่าย/ส่วนงานที่ปฏิบัติต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกันมีประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 การรับรู้การบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลา โดยปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และการรับรู้การบริหารความเสี่ยงในภาพรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ดังนี้

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวมสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าด้านกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนของด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา โดยรวม ได้ร้อยละ 81 ($R^2 = 0.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยงการบริหารความเสี่ยงในภาพรวม และการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยงตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวม สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพของการตรวจปล่อยสินค้าประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าด้านมีข้อมูลพร้อมทำงานที่เชื่อถือได้ของด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา โดยรวม ได้ร้อยละ 60 ($R^2 = 0.60$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่กลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยงการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆและการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหาร ความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวม สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพของการตรวจสอบปล่อยสินค้าประสิทธิภาพในการตรวจสอบปล่อยสินค้าด้านผลงานได้มาตรฐานของด้านบุคลากร จังหวัดสงขลา โดยรวม ได้ร้อยละ 70 ($R^2 = 0.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ กลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยงการบริหารความเสี่ยงในภาพรวม การติดตามและ ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง การสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยงและการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง
ด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหาร

ความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวม สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพของการตรวจปล่อยสินค้าประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าด้านกำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็น เครื่องมือในการฝึกสอนงานได้โดยรวม ได้ร้อยละ 66 ($R^2 = 0.66$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยที่ สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง การสร้างกรอบการ บริหารความเสี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆและการบริหารความเสี่ยงภาพรวม ตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในการติดตามและประเมินผลการบริหาร ความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวม สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพของการตรวจปล่อยสินค้าประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าด้านการให้คำแนะนำรางวัลของด่าน ศุลกากรจังหวัดสงขลา โดยรวม ได้ร้อยละ 45 ($R^2 = 0.45$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05โดยปัจจัยที่สามารถ พยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงการ บริหารความเสี่ยงในภาพรวม และ การสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยงตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง ด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ด้านกลยุทธ์ในการติดตามและประเมินผลการบริหาร ความเสี่ยง ด้านกลยุทธ์ในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ และภาพรวม สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพของการตรวจปล่อยสินค้าประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าภาพรวม โดยรวม ได้ร้อยละ 71 ($R^2 = 0.71$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่กลยุทธ์ ในด้านการบริหารความเสี่ยงการบริหารความเสี่ยงในภาพรวมการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติการติดตามและ ประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและ การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ตามลำดับ

สรุปและวิจารณ์ผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่าน ศุลกากรในจังหวัดสงขลาสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา

จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.79, S.D.=1.49$)สอดคล้องกับ อัจจิมา ศิริสวัสดิ์ (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ระบบการบริหาร ความเสี่ยงของระดับหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษา:กรณีศึกษา คณะวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลการศึกษา ปรากฏว่า ปัญหาอุปสรรคการบริหารความเสี่ยง ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ (1)ความไม่ชัดเจนของนโยบาย (2)การ ได้รับประเด็นเสี่ยงจากภาควิชาไม่ครบถ้วน ส่งผลให้บางประเด็นความเสี่ยงยังไม่ได้ดำเนินการป้องกัน (3)การ เปลี่ยนแปลงของชุดผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ส่งผลให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง (4)ปฏิบัติตาม กระบวนการแต่ขาดความเข้าใจ และ(5)บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วาง ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นย่อยในการรับรู้ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง ในประเด็น หน่วยงานมีการ วิเคราะห์จุดอ่อนและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อหาแนวทางป้องกันลดผลกระทบที่ส่งผล ต่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.95, S.D.=1.57$) และสอดคล้องกับประเด็นย่อยในการรับรู้ความเสี่ยงด้านการสร้าง กรอบการบริหารความเสี่ยง ในประเด็น มีการเชื่อมโยงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนงานของหน่วยงานกับการ บริหารความเสี่ยงในการตรวจปล่อยสินค้า มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.55, S.D.=1.5$) ดังนั้นสองประเด็นดังกล่าวนี้เป็น

ประเด็นสำคัญที่จะส่งผลต่อระบบการจัดการความเสี่ยงในภาพรวม สอดคล้องกับฉันทมน พันธ์จินดา (2558) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัยมหิดลผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยมหิดล ได้แก่ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจมีความคิดเชิงลบต่อการบริหารความเสี่ยง บุคลากรไม่ให้ความสำคัญและไม่เห็นถึงประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง ไม่มีแผนกลยุทธ์และมีเป้าหมายที่ชัดเจน การบริหารความเสี่ยงยังไม่เป็นระบบหรือเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลการบริหารความเสี่ยงไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริง มหาวิทยาลัยต้องการกำหนดประเด็นความเสี่ยงให้ชัดเจนและสื่อสารให้ทุกคนเข้าใจ ขาดการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการติดตามการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ซึ่งมี ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยมหิดลอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้ ผู้บริหารสูงสุดเห็นความสำคัญโดยการกำหนดเป็นนโยบายชัดเจน มอบหมายผู้รับผิดชอบหลัก และสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ยกระดับพัฒนาการของการบริหารจัดการ กำหนดเป้าหมายแผนยุทธศาสตร์แผนกลยุทธ์ให้ชัดทุกระดับ ศูนย์บริหารความเสี่ยงต้องมีศักยภาพ กำหนดความเสี่ยงในภาพรวมของมหาวิทยาลัยและประกาศเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย การทำ Road show หรือเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำวาระเรื่องการบริหารความเสี่ยงเข้าบรรจุในการประชุมระดับการบริหารส่วนงานหรือในระดับการประชุมของแต่ละพันธกิจและจัดอบรมทำความเข้าใจเพื่อวางแนวทางโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยระดับส่วนงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งด้านบุคลากรจังหวัดสงขลาจึงควรมีการทบทวนการดำเนินการแผนการจัดการความเสี่ยงให้สามารถขับเคลื่อนประเด็นดังกล่าวนี้ได้อย่างชัดเจนเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเกิดประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าเดิม

ซึ่งผลการวิจัยยังไม่ปรากฏผลที่สอดคล้องกับ มานิต ลอศิริกุล (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้าซึ่งผลการศึกษาพบว่า (1) ระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้าไทย ทั้ง 3 องค์กร มีระบบการบริหารความเสี่ยงองค์กรตามมาตรฐานสากล COSO-ERM โดยแบ่งความเสี่ยงเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์และการแข่งขัน ด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติการ และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการบริหาร ซึ่งมีปัจจัยสำคัญที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดชัดเจน คือ (1) บทบาทของผู้นาองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงองค์กรในการกำกับดูแลและรับผิดชอบโดยตรง (2) ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยงองค์กรของทั้ง 3 องค์กร มีความเห็นสอดคล้องตรงกันทุกปัจจัยที่ระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงให้การสนับสนุน มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ต่อเนื่องทั่วทั้งองค์กร มีโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน และเหมาะสม มีความเข้าใจความหมายเดียวกันในเรื่องความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง มีระบบรายงานและตรวจสอบ มีการสื่อสารที่มีคุณภาพ การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บุคลากรมีความซื่อสัตย์ในการให้ข้อมูล มีการวัดผลการบริหารความเสี่ยงเชื่อมโยงกับกระบวนการบริหาร ด้าน บุคลากร มีการฝึกอบรมให้ความรู้ และมีการบริหารการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกันกับ มนสิชา แสงวงศ์ (2553) ที่ได้ศึกษาการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยผลการศึกษา พบว่า 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ด้านการดำเนินงาน ด้านกฎหมายและระเบียบต่างๆ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าทั้ง 3 ประเด็นผู้บริหารระดับสูงของส่วนงานสามารถยอมรับความเสี่ยงได้แต่ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานในด้านดังกล่าวส่วนความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณมีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง แสดงว่าในประเด็นนี้ ผู้บริหารระดับสูงของส่วนงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ ต้องมีการจัดการกับความเสี่ยงในด้านการเงินและงบประมาณ ในภาพรวมการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้ง 4 ด้าน มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ แต่ต้องมีกิจกรรมควบคุมในทุกๆด้าน ดังนั้น ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา จึงควรมีการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยแยกเป็นด้าน 4 ด้าน ดังนี้ ด้านกลยุทธ์และการแข่งขัน ด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติการ และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นรูปธรรม เจ้าหน้าที่สามารถรับรู้และปฏิบัติได้ง่ายมากขึ้น

2. ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา

ประสิทธิภาพในการตรวจสอบย้อนกลับของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลาด้านปฏิบัติงานด้วยความ ยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่วนด้านรายงานผลการทำงานอย่างทั่วถึงด้านมีข้อมูลพร้อมทำงานที่เชื่อถือได้ ด้าน กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้ ด้านใช้หลักเหตุผลทั่วไป พิจารณาจากความเป็นไป ได้ของงาน และการดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 ซึ่งเป็นระดับที่ด้านบุคลากรจังหวัด สงขลาควรให้ความสำคัญในการพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็น สำคัญต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ อุดม เศษโพธิ์ และคณะ (2553) ที่ได้ศึกษาการบริหารความ เสี่ยงมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการ บริหารความเสี่ยงของนักศึกษาและอาจารย์ทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง สภาพปัญหาการบริหารความเสี่ยงและ องค์ประกอบที่พบจากตัวอย่างทุกกลุ่มในงานวิจัยนี้ ถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่และบุคลากรของมหาวิทยาลัยซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานในมหาวิทยาลัย ข้อมูล นี้จะใช้เป็นแนวทางในการช่วยลดสภาพปัญหาการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย รวมทั้งช่วย เป็นแนวทางในการหามาตรการในการพัฒนางานบริการที่ดีและมีประสิทธิภาพอันก่อให้เกิดผลสูงสุดต่อมหาวิทยาลัย รามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนั้นเพื่อให้ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลามีประสิทธิภาพ ในการตรวจสอบย้อนกลับค่าสูงกว่าเดิม ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลาต้องพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

3. ความแตกต่างของประสิทธิภาพในการตรวจสอบย้อนกลับค่าระหว่างบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรในจังหวัดสงขลาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีประสิทธิภาพใน การตรวจสอบย้อนกลับค่าในระดับที่แตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยเจ้าหน้าที่ที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน รายได้ต่างกัน ฝ่าย/ส่วนงานที่ปฏิบัติต่างกัน และมีระยะเวลาการทำงานต่างกันมี ประสิทธิภาพในการตรวจสอบย้อนกลับค่าในระดับที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ วรจิตร์ หนองแก (2540 : 19-20) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การปฏิบัติงานของแต่ละคนจะถูกกำหนดโดย 1) คุณลักษณะเฉพาะ บุคคล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1.1) Demographic characteristics เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ 1.2) Competency characteristics เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับด้านความรู้ความสามารถ ความถนัดและความ ชำนาญของบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะได้อาจมาจากการศึกษาอบรมและสั่งสมประสบการณ์ 1.3) Psychological characteristics เป็นคุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา อันได้แก่ ทักษะการรับรู้ในเรื่องต่างๆ รวมทั้งบุคลิกภาพแต่ละ บุคคลด้วยสอดคล้องกับตัวแบบจำลองของพฤติกรรมองค์กรของRobbins (1998 : 28) โดยตัวแบบได้แสดงให้เห็นถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับตัวแบบระดับ รายบุคคล (Individual level) ได้แก่ ลักษณะทางชีวสังคม (Biographical characteristics) อันหมายถึง อายุ เพศ และ สถานภาพสมรสสอดคล้องกับ ประสิทธิ์ชัย พิภักดี (2552: 20) ที่กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานว่า ตัวแปรที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคคล ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะหรือข้อเท็จจริงที่เป็น ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะนำมาซึ่งการกระทำบางอย่าง ที่เป็นลักษณะพฤติกรรมเฉพาะ ของตนเอง ความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล จะมีผลทำให้พฤติกรรมของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป ซึ่งตัวแปรด้านนี้ ได้แก่ ความถนัดในด้านต่างๆ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะบุคลิกภาพ ความสนใจและแรงจูงใจ อายุ เพศ การศึกษา และประสบการณ์ ดังนั้น ตัวแปรต่างๆ ที่กล่าวมาจะมีผลทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะแสดงออกในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งและสอดคล้องกับ สมใจ ลักษณะ (2542 : 206) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพของคน คือ ความรู้ความสามารถและคุณสมบัติส่วนบุคคลซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า Demographic characteristics หรือ Biographical characteristicsหรือ ตัวแปรด้านบุคคล เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับ การศึกษา รายได้ ฝ่าย/ส่วนงานที่ปฏิบัติ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้านบุคลากรจังหวัดสงขลาที่ แตกต่างกันทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจจ่ายสินค้าแตกต่างกันสอดคล้องกับประไพ รัตน์ ไวยกุลและคณะ (2556) ที่ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติของบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารความ

เสี่ยงของคณะ หน่วยงานที่มีต่อกระบวนการจัดทำบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติของบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของคณะหน่วยงานมีผลต่อกระบวนการจัดทำบริหารความเสี่ยง ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษากันยารัตน์ ม้าวิไล (2551) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงของหัวหน้าหอผู้ป่วย ผลการวิจัยพบว่า วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และการได้รับการอบรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงของหัวหน้าหอผู้ป่วย สำหรับเจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางและทักษะการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากร จังหวัดสงขลา

จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้การบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรในจังหวัดสงขลา โดยปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการสร้างกรอบบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการนำการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติ ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ในด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ และการรับรู้การบริหารความเสี่ยงในภาพรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ แนวคิดการบริหารความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554:8-10) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารความเสี่ยงไว้ว่า การบริหารความเสี่ยงช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่ลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้นทั้งในด้านผลกำไรและการปฏิบัติงาน ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กรและสร้างความมั่นใจในการรายงานและปฏิบัติตามระเบียบการบริหารความเสี่ยง ดังนั้นการบริหารความเสี่ยงสมัยใหม่ในปัจจุบันที่มีประสิทธิภาพในองค์กรนั้น จะต้องมีส่วนในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (Increasing Work Efficiency) ซึ่งเป็นกระบวนการวางแผนที่จะพัฒนาความสามารถขององค์กรเพื่อให้สามารถที่จะบรรลุและธำรงไว้ซึ่งระดับการปฏิบัติงานที่พอใจที่สุด ซึ่งสามารถวัดได้ในแง่ของประสิทธิภาพประสิทธิผลและความเจริญเติบโตขององค์กรเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เป็นความต้องการที่จะให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ก้าวหน้าขึ้นในอนาคต โดยใช้ความรู้ทางด้านการบริหารและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ประยุกต์เป็นหลักและทิศทางที่ก้าวหน้าขององค์กรในอนาคตเป็นระบบที่องค์กรได้จัดรูปแบบให้อำนาจหน่วยต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์และสร้างกลุ่มงานที่มีประสิทธิภาพให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพให้องค์กรซึ่งในด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา มีการบริหารความเสี่ยงอย่างชัดเจน โดยการรับรู้การบริหารความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรจังหวัดสงขลา ที่ภาพรวมอยู่ระดับมากเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นผลจากการศึกษาที่สะท้อนปรากฏการณ์ดังกล่าวที่ว่า การรับรู้การบริหารความเสี่ยงสามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าของด่านศุลกากรจังหวัดสงขลาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับ บุศรา พวงสะวะดี (2557 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงในการตรวจปล่อยสินค้าของด่านศุลกากรแม่สาย จังหวัดเชียงราย ที่ผลการศึกษพบว่า การนำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าของด่านศุลกากรแม่สายมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานด้านความเสี่ยงในการตรวจปล่อยสินค้าของด่านศุลกากรแม่สายสอดคล้องกับ สุพัทธา จันทรรอด (2552 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบล และผลการวิจัย พบว่าระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบลด้านนโยบายและการบริหาร องค์กร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งด่านศุลกากรจังหวัดสงขลาได้มีนโยบายและการบริหารองค์กรที่เป็นที่รับรู้ได้ของเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากร โดยเฉพาะการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้าด้านกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน สูงสุด โดยมีปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดได้แก่ การติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง กล่าวคือ หากด้านผลการมีการกำหนดแนวทางในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในเบื้องต้น ด้านผลการก็จะมีประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าสูงขึ้นรองลงมาได้แก่ ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้าด้านการดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ โดยมีปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดได้แก่ กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง กล่าวคือ หากด้านผลการสามารถกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นรูปธรรม และสามารถนำมาผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นมาตรฐาน ด้านผลการก็จะมีประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าสูงขึ้นและปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้าด้านงานสำเร็จทันเวลา โดยมีปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดได้แก่ กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง กล่าวคือ หากด้านผลการสามารถกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นรูปธรรม และสามารถนำมาผลักดันให้เกิดการปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดี ด้านผลการก็จะมีประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าสูงขึ้น ในขณะที่ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้าน กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง เป็นปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดในการพยากรณ์ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ถึง 5 ด้าน รองลงมาได้แก่ ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงด้าน การติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เป็นปัจจัยพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดในการพยากรณ์ประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้า ถึง 3 ด้าน แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงทั้ง 2 ด้านนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ด้านผลการจังหวัดสงขลาต้องให้ความสำคัญในการรักษามาตรฐานและปรับปรุงแนวปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น เพื่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านผลการจังหวัดสงขลาส่วนปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้าด้านใช้หลักเหตุผลทั่วไป พิจารณาความเป็นไปได้ของงาน พยากรณ์ได้ต่ำสุด เมื่อพิจารณาปัจจัยการบริหารความเสี่ยงที่สามารถพยากรณ์ได้สูงสุด พบว่าเป็น การบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากเจ้าหน้าที่ด้านผลการจังหวัดสงขลามีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบต่างๆที่มีอย่างเคร่งครัดแล้ว การบริหารความเสี่ยงในประเด็นนี้ก็ไม่ส่งผลสำคัญต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านผลการจังหวัดสงขลาแต่อย่างใด ดังนั้นด้านผลการจังหวัดสงขลา ควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงด้านการกำหนดกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่รัดกุม และสร้างระบบการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบกลไกที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านผลการจังหวัดสงขลาเพิ่มขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยในเชิงคุณภาพ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาถึงสาเหตุและองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการซึ่งผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบรายละเอียดและข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารความเสี่ยงที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการจังหวัดสงขลาได้มากขึ้น เพื่อให้สะดวกและเห็นภาพที่ชัดเจนในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงและการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการต่อไป

2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างรูปแบบในการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจจ่ายสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการ โดยการค้นหารูปแบบที่เหมาะสม ทดลองปฏิบัติและสรุปเป็นรูปแบบที่สามารถใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงและการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการตรวจปล่อยสินค้าของเจ้าหน้าที่ด้านผลการในจังหวัดสงขลา” สำเร็จได้ โดยการได้รับความกรุณาและเอาใจใส่จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วงศ์ธีรา

สุวรรณนิ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำในการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องทำให้ดำเนินการศึกษาวิจัยได้อย่างราบรื่น ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ด้านศิลปการบ้านประกอบ, ด้านศิลปการสะเดา,ด้านศิลปการปาดังเบซาร์,ด้านศิลปการสงขลา และ ด้านศิลปการทำอากาศยานหาคีใหญ่ทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา และขอขอบคุณเพื่อนๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุนข้อมูล และคำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำรายงานวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กันยารัตน์ ม้าวิไล. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2554). แนวทางการบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- บุศรา พวงสะวะดี. (2557). การบริหารความเสี่ยงในการตรวจปล่อยสินค้าของด้านศิลปการแม่สาย จังหวัดเชียงราย. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประไพรัตน์ ไวยกุล, และคณะ. (2556). ปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติของบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของคณะหน่วยงานที่มีต่อกระบวนการจัดทำบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยนเรศวร. วิจัยฉบับสมบูรณ์: สำนักงานสภามหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประสิทธิ์ชัย พิภักดี. (2552). ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทนิติเคค อีเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- มนสิชา แสงวัง. (2553). การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานิต ลอศิริกุล. (2553). ระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์การรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้าไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรจิตร หนองแก . (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานสาธารณสุขมูลฐานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในจังหวัดขอนแก่น.มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมใจ ลักษณะ. (2546). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุพัตรา จันทรรอด. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานตอนบน.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต(วิจัยและประเมินผลการศึกษา) . คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อัจฉิมา ศิริสวัสดิ์. (2555). การวิเคราะห์ระบบการบริหารความเสี่ยงของระดับหน่วยงานในสถาบัน ศึกษา กรณีศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุดม เศษโพธิ์ และคณะ. (2553). การบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเพชรบูรณ์. สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.